

gyelemben, hogyha feladatuk nehéz is, minesen híjjával a nagyságnak. A valóságban Önök minden fél érdekeit óvják és elkerülik a megvázkódításokat. Ne tegyék félre munkásságukat addig a közeli pillanatig, amikor visszavonulván az antant csapatai Szeged városa sorsának ura lesz.

CHARPY tábornok,
kerületi parancsnok.

A határzár szombati fölfüggesztése.

— Visszatértek a szegediek. —

(Saját tudósítónktól.) Több száz főre megy azoknak a vidékieknek száma, akik a francia parancsnokság engedélyével szombaton elhagyták a várost, de sokan térhettek vissza olyan szegediek is, akik a szigorú határzárlat miatt kintrekedtek. Egész népvándorlás indult meg a két kijelölt hely felé, a melyeken át a távozóknak és bejövőknak a határzárát megnyitották.

A Budapest felé utazókat, vagy az onnan jövőket a dorozsmai átjárón túl, a Legyes-csárdánál gyűjtötték össze, a Vásárhely felé menőket, vagy onnan érkezőket az algyői Tisza-kompnál. Reggel nyoletól délig tartott a vándorlás. Szekéren, fiakkeren, autón, de a legtöbben gyalogosan mentek a kijelölt helyekre. Szekeresek és fiakkeresok alaposan kihasználták a kedvező konjunkturát. 30–50 koronát is elkértek fejenként az utasoktól. Volt olyan fiakkeres, aki ötszázkoronát fizetett Szatymazig, ahol a vonat várta a Budapest irányába utazókat, vagy Algyőig, a honnan Vásárhely-Osaba felé mentek az utasok. Mivel visszafelé is akadt utas, egész kis vagyont szerzett némely fiakkeres.

A francia előőrs a Legyes-csárdánál előbb a bejövőket, a szegedieket engedte át. Az algyői kompnál fordított volt a sorrend, mert a távozók ott számban sokszorosan fölmúlták az érkezőket. A Budapest-Dorozsma felől jövők és menők sűrű tömegben vonulnak föl. Az előőrs minden utast megvizsgál: hogy nem rejteget-e valami fegyvert. Bármilyen más tárgyat be lehetett hozni, vagy ki lehetett vinni. Nehézkesebb volt a jövés-menés az algyői kompnál. A komp anyyira megtelt, hogy csak nagyon lassan és óvatosan lehetett haladni. Persze a révészeknek több forduló kellett tenniük, hogy az eltávozók nagy tömegét elszállíthassák. A túlsó parton ez alatt türelmetlenül vártak a szegediek, akiknek száma, jóval kevesebb volt is az elmenőkénél, mégis közel 150–200-ra tehető. A komp közlekedésében közben egy kis zavar is beállott, mire már azzal a hírrel jöttek be a városba, hogy nem lehet Vásárhely felé átkelni a Tiszán. Az a hír, szerencsére, nem főtte a valóságot.

Elképzelhető, hogy a vidékiek, akik napokig itt vesztegeltek nálunk, micsoda örömet éreztek, amikor túl voltak a határon. Sokan közülük, akik nem voltak kellő pénzzel ellátva, természetesen nem a legjobb ellátásban részesültek s szállásolták be magukat, ahol éppen lehetett, afféle rögtönzött kis kaszáryakban. De ugyanolyan boldogan tértek meg a szegediek. Jövő-k-menők futtában üdvözölték egymást, de elcsevegni alig volt idejük.

A szegedieket Budapesten az ujságok értesítették arról, hogy mikor térhetnek haza, épp úgy a vidéki városokban megfordultakat is, miután a határzár ideiglenes megnyitásáról a szegedi francia parancsnokság előzetesen küldött értesítést a hatóságokhoz.

Notórius tolvaj fiz esztendő's rikkane's.

— Látogatás a rendőrségi cellákban. —

(Saját tudósítónktól.) A rendőrségi szuterén, a rendőri fogda, ahova a régi rezsim alatt az örülteket csukták és ahol percek alatt megfertőzte az embert az iszonyatos levegő, most tiszta és rendes. Amíg a régi időkben százszámra összezsúfolták a szerencsétleneket, akik valamit elkövettek, erre most nincs szükség, mert az emberek nem követnek el bűncselekményt, mint azelőtt. Jelenleg hat lakója van a pincének és ezek közül se mindegyik bűnös.

Nem találtuk érdektelennek, különösen a mai időkben, látogatást tenni a rendőrségi cellákban, hogy az ottani viszonyokról beszámolhassunk.

Szakáll rendőrkapitány elvtárs készségesen megadta az engedélyt a cellák megtekintésére és mellénk rendelte Molnár Kelemen h. rendőrbiztost, mint kalauzt. A pince bejáratánál a rendőrbiztos felmutatta az engedélyt, mire a vasrács megnyílt és beléphetünk a cellák előtti folyosóra. Az inspekciós szobából kijött Lakos őrmester, a fogda felügyelője, aki elsőnek a hármasszámú cellához vitt bennünket.

Az ajtó kinyílik, egy sovány, fiatal ember lép elő. Udvariisan köszön, aztán elmondja, hogy Cigány Elemérnek hívják, 15 esztendő's, könyvkötőinas Kecskeméten, ahonnan megszökött. Azt állítja, hogy Szőregre akart menni munkát keresni. A detektívek akkor fogták el, amikor innen el akart utazni.

Illetőségi helyére toloncolják.

A cella sötétjéből ezután egy kis gyerek alakja válik ki. Nem látszik többnek, nyolc esztendő's. Amikor kilép a folyosóra és megkérdezzük, hogy kicsoda és miként került ide, kihívóan, szemtelenül válaszol. Az őrmester adja meg a felvilágosítást. B. János a gyerek, tizesztendő's ujságárus és notórius zsebtolvaj. Elmondja az őrmester azt is, hogy a gyerek talán már ötvenedszer van a keze alatt. Mint kuriozumot említi meg, hogy Jánoska legutóbb a franciáktól kukoricát lopott, azelőtt meg bakancsokat. A fogdából már többször megszökött. Különös előszeretettel viseltetik a mozik iránt, ahol kiváltképp a pénztárak előtti tolongásokban szokott sikerrel operálni. Megjárta már Aszódot is, ahol a javítóintézetben volt, volt Budapesten is — a gyűjtőfogházban.

Lakos őrmester jobban ismeri a gyereket, mint az édesapja. Azt is tudja róla, hogy éjjelenként bekéredzkezik házakhoz, rémresket mond el arról, miként került az utcára, aztán amikor a házbeliiek elalussznak, minden értékes holmit összeszed és tovább áll.

Sohogysem tetszett Jánoskának, hogy ezt a trükkjét elárulta az őrmester. Irtózatossá lett, pillanatig úgy látszott, mintha neki akarna menni az őrmesternek, de aztán tehetetlen dühében sirva fakadt.

Egy másik cellában L. Pál 18 esztendő's földmives van elzárva. Csukasziurke katonaruha van rajta. Ahogy az ajtót kinyitják, kérdés nélkül megszólal:

— Büntelen vagyok, — mondja — nem tudom miért hoztak ide.

Őt is az állomáson fogták el a detektívek, mert alapos a gyanu ellene, hogy a környéken több betörést követett el.

Cz. Etel, 18 esztendő's pincémő a következő fogoly. Az Alföldi szállóból hozták be

egy barátnőjévé, aki kórházba került. Két hete nincs állása.

A rendőrbíró nyolc napi elzárásra ítélte, azt tölti.

Lakos őrmester, mielőtt a hetes cellát kinyitná, elmondja, hogy ez a fogoly elmebajos, aszerint értékeljem, amit mondani fog.

Daróc nadrágos, borotváltarcu fiatalember lép ki az ajtón. Bizonytalanul bámul ránk, aztán idegen akcentussal mondja:

— Nevem Fürth Rudolf.

Zsebéből írást vesz ki, amelyből kiderül, hogy gazdatiszt volt. Csanádmegyében, szándékos emberöléssel és egyéb bűncselekményekkel volt vádolva, — de a törvényszék, — elmeállapotára való tekintettel — felmentette és elrendelte elmeorvógyintézetbe való szállítását.

— Mit követett el? — kérdeztük tőle.

— Azt mondták, ö'tem — válaszol.

Fürth osztrák származású. Csanádmegyében, Kasza-pusztán volt állásban és amikor, a forradalom kitört, többeket kirabolt, sőt állítólag egy embert le is lőtt. Amikor bucsút vettünk tőle, utánunk szólt a nadrágjára mutatva:

— Mint hivatalnok, ilyen nadrágban kell kimenni!

Még egy fogoly van. Ravasz István földmives, akit azzal gyanúsítanak, hogy Szeged pályaudvarról 65 kg. zsírt ellopt. Ravasz nagy ravaszul azt állítja, hogy nem csinált semmit, ha elkövetett volna valamit, megmondaná. A zsírról semmitsem tud.

— Volt-e büntetve? — kérdezzük.

— Egyszer, — mondja — agyonütésért három esztendőre.

Azt akarja elhitetni erről az agyonütésről, hogy úgy történt, hogy egy haragosa őt ütötte meg. Ugy látszik ezt adta elő annak idején a bíróság előtt is, azért nem hittek neki.

Faggatásunkra bevallotta azt is, hogy „erdei munkáért” többször volt büntetve. No meg „famunka miatt” is. Nem is kell mondanunk, hogy úgy az erdei munka, mint a famunka falopást jelent.

Több fogoly nincs. Az őrmester elmondja, hogy a köztársaság kikiáltása óta óriási módon csökkent a letartóztatottak száma. Azelőtt százan is össze voltak zsúfolva a pincében, a folyosók is tele voltak, most pedig tizenöt fogoly a maximum. Azt, hogy eddig egyre kevesbedett a letartóztatottak száma, kizárólag az alkoholtilalomnak tudja be az őrmester, aki attól fél, hogy a tilalom felfüggesztése szorgalmasan fogja neki a foglyokat szállítani.

Általános sztrájk Berlinben.

Berlin, április 18. Az általános sztrájkot 17-én éjjel 12 órakor proklamálták. Csak a villamossági munkások nem vesznek részt benne. A közúti forgalom teljesen szünetel. A kikötőmunkások is sztrájkolnak, úgy, hogy a kikötőkben levő amerikai élelmiszerhajókat nem lehet kirakni. Az alkalmazottak sztrájkja tovább tart. A bankvezetőségek egyáltalában nem hajlandók a tisztviselőknek a rendelkezési jogban való részesítés kérdésében engedményeket tenni.

Husvétii illatszerek kaphatók
a Segesváry drogeriában Kárász-utca.